

[J. S. Foget.]

Mening burde optage en Lovgivning, der gik ud paa at formindske de uægte Børns Antal. I saa Henseende tror jeg, at vi staar meget tilbage. Jeg tror, man kunde gøre adskilligt for seksuel Oplysning. Jeg tror, man kunde begynde med den allerede ved Børnenes 10 Aars Alder, for allerede i den Alder begynder de at sysle med den Slags Begreber. Jeg føler mig derfor fristet til at henstille til den højtærede Minister, at vi snarest faar Forslag frem, der fremmer den seksuelle Oplysning, der forarsager, at man, saa vidt det er muligt gennem Lovgivning, søger at begrænse Antallet af uægte Barnefædre. Man kan imidlertid gøre, hvad man vil, man kan gennemføre saa humane Love med Hensyn til uægte Børn, som man overhovedet magter, men man er ikke i Stand til fuldt ud at aftvætte det Stempel, som stadig hænger ved et uægte Barn. Jeg er imidlertid glad ved, at disse Lovforslag er fremkommet, og jeg haaber, at de i denne Samling maa blive gennemført.

Axel Dam: De Udtalelser, jeg paa min Gruppens Vegne fremsatte i forrige Rigsdags-samling, da Lovforslag, bygget over de samme Principper som de foreliggende, var til Forhandling, kan jeg henvise til uden at have nogen som helst Grund til at foretage nogen Ændring i, hvad jeg dengang udtalte. Jeg fremhævede især, at Ansvarspilten for Fædrenes Vedkommende burde skærpes, hvad den i høj Grad trænger til, og at vi ogsaa var afgjorte Tilhængere af borgerlig Ligestilling mellem Børn født i og Børn født uden for Ægteskab. Men naar dette berører de gældende Arvelove her i Landet, maa jeg anføre — hvad det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Udtalelser ogsaa har givet mig al Anledning til —, at vi i og for sig er Modstandere af Tvangslovgivning i denne Henseende. Vi hævder i vort Program, at der skal være fuldt ud fri Testationsret, dog med den Begrænsning, at Hensynet til uforsørgede Børn ikke maa tilsidesættes. Men vi mener altsaa ikke, at Børn har noget tvangsmæssigt Krav paa en bestemt Del af deres Forældres Formuer, naar disse dør. Naar vi nu gaar ind for Ligeret for Børn inden for og uden for Ægteskab kunde det synes, som om vi

ønskede at tildele de sidste større Ret, end vi efter vort Program vil tildele selv de i Ægteskab fødte Børn. Det er derfor jeg udtrykkelig maa fremhæve, at det Princip, vi her giver Tilslutning, er Ligestilling, men at vi godt kunde ønske forskellige Ændringer i de nugældende Arveregler. Jeg vil ogsaa give min Tilslutning til de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven om, at naar man saa stærkt i Lovforslaget understreger Fædrenes Forpligtelser ikke blot over for de Børn, de har sat i Verden, men ogsaa over for de Børn, som kan forventes, saaledes at det, som ret og rimeligt er, ogsaa paa hviler Barnets Fader at sørge for, at Barnets Moder kan komme til at føde under saadanne Omstændigheder, at det ikke gaar ud over hende eller Barnet, saa maa der følge med en vis Faderrettighed til at faa Samkvem med det Barn, hvis Opdragelse han i hvert Fald delvis skal bekoste. Jeg kan heller ikke se andet, end at det kun kan tænkes at være til Fordel for Barnet, at Faderen interesserer sig for dets Skæbne og ikke blot nødtvungent giver Pengebidrag til det.

Jeg skal slutte med ligesom forrige Gang at udtale vor Tilslutning til dette Kompleks af Love, selv om der maatte være enkelte Ting deri, som ved Udvalgsbehandlingen viser sig at føre til saadanne Konsekvenser, at man mener, Ændringer maa være nødvendige. Det kan man ikke overse i et saa indviklet Kompleks, i hvert Fald kan vi ikke gøre det.

Thomas Pedersen: Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Fr. Dalgaard) udtalte bl. a., at man allerede i 1907 havde været enig her i Folketinget om, at der tiltrængtes Forbedringer i de Love, der her er paa Dagsordenen, og at man ikke dengang havde faaet noget gennemført. Ja, det kan siges, at Fremskridtets Hjul kører som Regel langsomt i dette Land, men jeg synes, det er ekstra langsomt i dette Tilfælde, naar man allerede i 1907 her i Folketinget har været enig om, at de da forelagte Lovforslag indeholdt Fremskridt, og at disse Fremskridt burde gennemføres. Naar Forholdet imidlertid var saaledes i 1907, er der vel ogsaa trods den, man kan sige Enstemmighed, der er om, at der er For-